

**Українська Католицька
Церква Св.Родини**

Парох: о. Микола Попович
225 N. 4th St.

Lindenhurst, NY 11757

Phone: (631) 225-1168 / **Fax:** (631) 225-1177

E-mail: popovici1@aol.com

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Web Page: Saturday School: ukrainskaschkola.com

**Holy Family Ukrainian
Catholic Church**

Pastor: Fr. Olvian N. Popovici

225 N. 4th St., Lindenhurst, NY 11757
Phone:(631) 225-1168 / **Fax:**(631) 225-1177

Parish Center: (631) 225 - 1203

E-mail: olvianpopovici@yahoo.com

Trustees: Silvia Smith (516) 712 - 5526

Nadiya Moskalyuk (631) 579-1519

Choir Director: Iryna Popovych 943-3348

Nataliya Popovici – **English cantor**

Advisor: Gloria Tolopka (631) 667-6483

Sunday Divine Liturgies: 9:00 am - English / 10:00 am - Ukrainian

Weekday Divine Liturgies: 8:00 am or 9:00 am or 7:00 pm

Holy Days Liturgy: 9:00 am or Previous Day at 7:00 pm

No. 33/17

CHURCH BULLETIN – ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК

August 27, 2017 / Серпень 27, 2017

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖЕНЬ

12 – а Неділя після Зіслання Святого Духа, 27-го Серпня, 2017р.

Предпразденство Успення Богородиці. Св. пор. Міхей. Перенесення чесних мощів прп. Теодосія, ігумена Печерського.

Глас 3: Апостол: 1 до Коринтян 15:1–11. / **Євангеліє:** Матея 19:16–26.

9:00 год. ранку – За Парафіян – англ. мовою.

10:00 год. ранку – (✙ Пам'ять всіх героїв України/Панахида/

- укр. мовою.

12:30 після обіда – Святування 26 – і річниці з Дня Незалежності України – Розпочнеться Парафіяльний пікнік

Увага: Цього тижня Вічна Лампа горітиме в ✙ пам'ять всіх героїв України, зам. Родина Москалюк

Понеділок, 28-го Серпня, 2017. УСПЕННЯ ПРЕСВЯТОЇ ВЛАДИЧИЦІ НАШОЇ БОГОРОДИЦІ І ПРИСНОДІВИ МАРІЇ.

Увага: Це є обов'язкове свято. Після Св. Літургій посвячення квітів та зілля.

9:00 год. ранку – За Парафіян – - укр. мовою.

7:00 год. вечора – Боже благословення для Олени Фостаковської та її Родини, зам. Родина Фостаковських

Вівторок, 29-го Серпня, 2017. Перенесення з Едеси до Царгороду Нерукотворного образу Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа, названого Святим обрусом. Св. мч. Діоміда.

9:00 год. ранку – За Парафіян – англ. мовою.

7:00 год. вечора – Боже благословення для Євгена та Параскевії Борткевич, зам. Родина Борткевич

Середа, 30-го Серпня, 2017. Св. мчч. Мирона.

7:00 год. вечора – Подячна Служба Божа від Олександра та Олени Щомак, зам. Родина Щомак

Четвер, 31-го Серпня, 2017. Св. мчч. Флора і Лавра.

7:00 год. вечора – Боже благословення для Ірини та Надії, зам. Родина

П'ятниця, 1-го Вересня, 2017 р. Св. мч. Андрія Стратопедарха сотника і тих, що з ним.

9:00 год. ранку – Боже благословення для Роберта та Летисії Налевайко, зам. Родина

7:00 год. вечора – Парастас в пам'ять пок. ✙ Февронії Тупичак (9-й день), зам. Родина Тупичак

8:15 год. вечора до 10:45 вечора – Нічні чужання, розважання, молитви та в 8:00 год. вечора Молебень до Серця Христа (зам. Матері в Молитві) – на Українській мові.

Субота, 2-го Вересня, 2017 р. Св. прор. Самуїла.

5:00 год. вечора – Парастас в пам'ять пок. ✙ Михайла Захарюк (40-й день), зам. Родина Захарюк

6:00 год. вечора – Вечірня

7:00 год. вечора – ✙ Роман /Панахида/ (Річниця),

зам. Родина Щомак

13 – а Неділя після Зіслання Святого Духа, 3-го Вересня, 2017р.

Св. ап. Тадея, Св. мчч. Васси.

9:00 год. ранку – За Парафіян – англ. мовою.

10:00 год. ранку – Боже Благословення для всіх членів

Сестринства св. Вервиці, зам. Сестринство) - укр. мовою.

11:30 год. ранку - Служба Божа за дітей та батьків – на двох мовах.

СВЯТІ ТАЇНСТВА: Хрещення і Миропомазання: уділяються за попередньою домовленістю батьків, які повинні бути практикуючими католиками.

Сповідь: перед Св. Літургією та за домовленістю.

Вінчання: зголоситися до пароха за 6 місяців наперед. Вимагається відбутися передподружні науки.

Школа Українознавства: проводить заняття кожної суботи (9:00-1:30). Детальніша інформація на веб-сторінці: ukrainskaschkola.com

Уроки українських танців для дітей віком (5-9р.) проводяться у суботу з 1:30 – 3:00 год; (9-13 р.) 3:00 – 4:30 год; (14-18 р.) 4:30 – 6:00 год. Вчителі – п. Григорій Момот та п. Христина Момот.

Уроки Катехизму: проводяться у понеділок (5:00 – 6:00 год вечора)

Таїнство Оливопомазання: Отець М. Попович відвідує хворих кожної першої п'ятниці місяця, уділяючи Св. Таїнства хворим, про яких просимо заздалегідь повідомляти парафіяльну канцелярію. У випадку необхідності, звертатися у будь-який час.

Молитва на Вервиці: у першу неділю місяця перед Св. Літургією.

"Матері в Молитві": наступна молитовна зустріч відбудеться 1-го вересня 2017р. і розпочнеться о 8 годині вечора.

Чоловіча молитовна група святого Йосипа відбувається кожного четверга о 8 годині вечора на англ. мові.

Парафіяльна канцелярія: Вівторок – П'ятниця (9:00 – 5:00 год); Субота (10:00 – 2:00 год).

Служба Божа: дорогої парафіяни, пам'ятайте про вашу віру, приходьте кожної неділі та свята до Церкви на Богослуження. Це є обов'язок кожного християнина.

Служба Божа для дітей і молоді (3 – го вересня 2017 р в 11:30 ранку) в першу неділю місяця відбувається спеціальна Служба Божа о 11:30 години ранку для дітей-батьків. Після Служби Божої буде спеціальна молитва та Благословення дітей і молоді на початок навчального року. Шановні батьки не забувайте приводити дітей до Храму Господнього.

Парафіяльний вісник: останній термін подачі інформації для вісника – до 12:00 год кожної п'ятниці.

Завічання: Пам'ятайте про вашу парафіяльну Церкву Пресвятої Родини (Holy Family Ukrainian Catholic Church) у вашому заповіті!

Нові парафіяни: Вітаємо вас у нашій парафіяльній спільноті! Для всіх, хто втомився і хоче відпочити, для всіх, хто сумує і потребує розради, всім, хто самотній і кому потрібна дружба, надія, любов, для тих, хто шукає Спасителя, наша Церква відкриває широко двері в ім'я Господа Ісуса Христа. Завітайте до парафіяльної канцелярії, щоб представити себе і зареєструватися. Ми з нетерпінням чекаємо зустрічі з вами!

Зміна адреси або телефону: повідомити парафіяльну канцелярію.

Дорогі парафіяни та гості, запрошуємо Вас до нашого парафіяльного залу на щонедільну каву та солодощі після Божественних Літургій!

Недільна Пожертва, 20 серпня, 2017 р.

Господь Бог нас навчає: «*Воздавай Всевишньому згідно з Його даром – щедро за твоїми власними статками; Господь бо тобі відплатить, поверне тобі всемеро*» (Сирах 35:9-10).

Свічки: \$90, Тетрапод: \$2, Бідні: \$3, Успення: \$75, кава: \$137,
Пожертва: \$10, Місія: \$25, **Добровільна пожертва: \$145,**

Місячна пожертва на іпотеку - \$225.00,

Недільна пожертва – \$1,119.00 / Разом - \$1,831.00

Дорогі парафіяни! Управа нашої Церкви хоче всім вам щиро подякувати за ваш дар любові для нашого храму минулої неділі 20 – го серпня 2017 р.

“Що віддам Господеві за все, що він воздав мені!” Псалом 115:12.

Молимося: Велике прохання до парафіян пам'ятати про своїх рідних, які є у лікарні, в старечих домах або вдома. Просимо подбати для них про нагоду, принаймі, час від часу, прийняти Св. Причастя. Для цього просимо звертатися до священика.

Увага: усім тим, хто святкує свої Уродини у місяці серпні та вересні 2017 р. наші найкращі вітання та нехай Господь благословляє всіх вас!

“На Многая і Благая літа!”

Новини нашої парафії:

1. Приносимо співчуття п. Миколі Тупичак та його Родині з упокоєнням у Бозі його матері † Февронії Тупичак в Україні. Вічна їй пам'ять.

2. Місійна збірка: звертаємо Вашу увагу на те, що, 27 - го Серпня 2017 р. відбудеться особлива збірка коштів для якої просимо використовувати конверти під назвою “Домашня Місія, які знаходяться у ваших скриньках. Просимо використовувати дані конверти, оскільки Семінарія Св. Василя у Стемфорді отримує фінансову підтримку із цієї збірки (Home Mission).

3. Дорогі Парафіяни: Вже є приготована Літургійна Книга на 2018 рік. Якщо ви бажаєте замовити Службу Божу за ваших рідних, тоді прошу це зробити заздалегідь, щоб не було непорозуміння. Всі бажані можуть замовити Служби Божі як за живих, так і за померлих, імена за бажанням можна і не зазначати. У віснику писатиме лише «Божественна Літургія».

4. Запам'ятайте:

а. Сьогодні 27 – го Серпня 2017 р. відбудеться наш Парафіяльний Пікнік з нагоди 26 – річниці Незалежності України.

б. Збірка в місяці вересні: Прибирання церкви: Наступна добровільна збірка відбудеться 17-го вересня 2017 р.Б.

5. Висловлюємо нашу щирю подяку:

А. Родині Саміло, які взяли та понесли до почистки три пар риз та покрили за власні кошти всі витрати.

Б. всім парафіянам, що прилучилися до другої добровільної збірки минулої неділі (на прибирання церкви). Всього було зібрано \$145.00.

В. всім вам за вашу щедру участь у приготуванні їжі та всіх необхідних робіт для нашого пікніка від Четверга до Суботи минулого тижня. Нехай Бог Поблагословить усіх волонтерів і жертводавців та винагородить сторицею.

6. Дорогі батьки: В Неділю 3-го Вересня 2017р. о 11:30 год. зранку служитиметься третя Служба Божа для дітей після якої я буду благословляти всіх дітей і молодь з нагоди відкриття Шкільного року.

7. Дорогі парафіяни: Пригадуємо вам, про річну підтримку парафії. Ті, котрі ще не приєдналися з пожертвою 25.00 дол. від особи чи 50.00 дол. від родини, будь ласка складіть ваші пожертви, щоб ми могли підтримувати і тримати наш Храм у чистоті і порядку.

Новини з інших Парафій та нашої Єпархії:

1. Комітет у справах святкування українського дня у штаті Коннектікут запрошує наших парафіян відвідати щорічний український фестиваль,

який відбудеться у неділю, 10-го вересня 2017 р. на території Української Католицької Семінарії Св. Василя Великого у Стемфорді, за адресою: 195 Glenbrook Rd., Stamford, CT.

2. Стемфордська Єпархія організує 1- го жовтня при Монастирі Сестер Службниць в Слэдзбурзі Реколекційний день для родини під назвою “Християнська Родина в Сучасному Світі”. Детальніша інформація подається на додатку до вісника.

Шлюбні оповіді (1- а та 2 - а)

Юрій Тупичак, син Миколи та Дарії Тупичак, парафіянин Церкви Пресвятої Родини та Марта Берестіянська, дочка Ігора та Ірини Берестіянських, парафіянка Церкви Пресвятої Родини. Шлюб відбудеться 9- го вересня 2017 р.

Релігійне виховання дітей: Дорогі батьки! Блаженні діти, які чують Боже Слово, вивчають Його та зберігають Його. Запрошуємо вас відвідати Українську Суботню Школу, яка розпочинає новий навчальний рік 11 вересня 2017. Уроки релігії будуть проводитися щопонеділка та четверга для дітей віком 5-14 років о 5:00 - 6:00 год вечора. Детальнішу інформацію можна отримати, зателефонувавши до парафіяльного офісу (631) 225 1168.

До вашої уваги: Кр. 15, 1–11. «Благодаттю Божою я є те, що я є»

Коли ми уважніше придивимось до учнів, апостолів Христових, до святих та до всіх тих, хто оточує нас, ми побачимо, що всі вони були немічні. Вони не були «супергероями» чи «надлюдьми», вони – звичайні люди, які були сповнені своїми вадами, недоліками, пристрастями, слабкостями. Але чим відрізняються апостоли, святі Христові від нас? Тим, що вони дозволили благодаті Божій діяти в них, те, що вони дозволяли Богові діяти через них. **Що заважає нам все більше уповати на Бога, все більше дозволяти Богові діяти через нас? І Бог, як Він діяв через учнів і апостолів, як діяв через святих, може діяти своєю благодаттю через кожного з нас.**

Мт. 19, 16-26. «Якщо хочеш бути досконалим, піди, продай, що маєш, дай бідним, і будеш мати скарб на небі».

Кожний із нас від свого народження, відколи наші очі побачили цей світ, постійно щось нагромаджує. Спочатку знання, потім досвід, коли росте фізично, починає збирати різні матеріальні речі. Ми всі чимось володіємо, кожен із нас чогось досягнув у житті. З одного боку – віримо в Бога, живемо християнським життям, але з іншого – часто покладаємося на те, чого ми досягнули в житті, – на свої знання, досвід, статки... У цьому Євангелії Господь каже піти й продати все, що маємо, і цілковито довіритися Йому, бути убогим, тобто бути «в Бозі», покладатися на Бога. Як бачимо, той юнак не мав потрібної відваги, щоб цілковито покластися на Бога й пам'ятати, що Господь є Той, хто подбає про людину, навіть коли батько та матір її покинуть. **Вчимося, може, не відразу, не в одну мить, однак щораз більше покладатися на Бога; не на свої знання, досвід чи на своїх друзів, навіть не на свою віру.** Покладатися на Бога, вчитися довіряти Йому, які б ситуації не склалися в нашому житті.

- *Владика Венедикт (Алексійчук)*

Запам'ятайте:

1. Пресвята Богородиця і Діва Марія - непорочний клейпод дівцтва; духовний рай другого Адама; місце, де з'єдналися обидві природи; святкове місце на угоду відкуплення; весільна світлиця, в якій слово поєдналося з тілом; одухотворений куц природи, що його не спалив вогонь Божого народження... Марія - це слугиня і Мати, Діва, небо, єдиний Божий поміст до людей (св. Прокл, *На Собор Пресвятої Богородиці*).

2. Христе Боже наш, Ти, що Матір Непорочну Твою через смерть з життя до життя світлого переставив. Ти її, поховану, понад всяке розуміння зробив вищою від тління у гробі, і на поховання її апостолів Своїх з усіх країв земних привів. Ти Сам, заступництвом її, всіх нас, що святкуємо переставлення її, утримай від всякого помислу і вчинку, що веде до смерті, і від усякого тління земного звільни, спаси від відчаю смерті і від могили невірства і лжевіри охорони. Приспи підступні помисли і насильство вірних царів, і всяке зухвальство варварів придуши, усмири гординю тих, що повстають проти слова Твого і всіх вічного життя сподоби. Ти, що хочеш спасти кожну людину і уподібнюєш славу Тобі з Безначальним Отцем Твоїм, і Пресвятим, і Благим, і Животворящим Духом Твоїм, нині, і повсякчас, і навки віків. Амінь. (Заамвонна молитва у свято Успення)

Успення Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і Приснодіви Марії

Часослов так пояснює нинішній великий празник: «Пресвятої Діви Марії і Богородиці празники і величання Церква святкує багато разів у році, бо Вона є найдостойніша такого величання. Завдяки їй ми повстали з гріховного упадку, через Неї смерть була подолана і людське ество оживотворилося. Вона бо перевищує всяке ество ангельське і чоловіче. Вона є жезл, на якому розпустився цвіт – Христос. Вона перед Різдвом Діва, в Різдві Діва і Мати і після Різдва Діва, бо пророк про Неї сказав: «Ось Дівця зачала і породить Сина, і дасть Йому ім'я Еммануїл» (Іс. 7, 14). І хоч у Її пам'ять є багато празників, однак Успення Богородиці переважає усі. У цей бо день усі з упованням можуть сказати: «Блаженна є з усіх родів», – бо ніхто перед смертю не є цілковито блаженний. А якщо Вона за життя вже удостоїлася бути блаженною, то тим більше після успення. Якщо бо і до успення мала ласку у Сина і Бога, то тим більше і після успення, бо преставилася Вона до життя вічного не лишень душею, але, як віруємо, і тілом; Вона бо є Матір'ю життя. Не могло прецінь зіпсуватися тіло Тієї, від якої Слово Боже прийняло тіло. Якщо Енох та Ілля удостоїлися бути перенесені з тілом, то тим більше достойною була Діва Марія, щоб у тілі переселитися до неба. Вона породила Господа нашого Ісуса Христа у 15 років; після розп'яття і вознесення Господа в домі Йоана Богослова прожила також 15 літ. Заснула вічним сном у 48 р. від Різдва Христового, за царювання Клавдія. Прожила вона 63 роки. А святий Епіфаній каже, що після вознесення Вона перебувала в домі Йоана 24 роки, в такому разі прожила Богородиця 72 роки. На Її похорон, за допустом Божим, зібралися всі апостоли, крім Томи, і поховали Її в Гетсиманії. На третій день після похорону прийшов апостол Тома сумний, бо не судилося йому бути на похороні, і захотів побачити гріб. Прийшов з іншими апостолами до гробу, та не знайшли тіла Пресвятої Богородиці. І всі повірили, що, за дивним допустом Божим, була взята з тілом з гробу в небесні хорони» (Часослов). Про життя Пресвятої Богородиці Діяння апостолів згадують тільки те, що разом з апостолами, коли на них зійшов Дух Святий, була і Вона. Знаємо, що Спаситель на хресті віддав свою Матір під опіку Йоану, «і від тієї хвилі учень узяв Її до себе» (Йо. 19, 27). І знаємо те, що найсвятіша і найдосконаліша, сяюча всіма чеснотами, джерело любови і ласки, святість святости, Мати Бога Вишнього, кивот спасіння нашого, Пречиста Діва, та, прославити яку не в змозі ангели, а не то що люди, Пренепорочна Марія пережила свого Сина. Яке Вона провадила життя, того ми не зрозуміємо ніколи, тут розум наш губиться. Якщо про святих кажемо, що вони за життя душею вже перебували в небі, то що тоді казати про Царицю всіх святих, святість якої була така світла і ясна, як сяйво сотні сонць? Але прийшов час, коли Господь хотів узяти Її до себе. Згідно з переданням, що сягає ще апостольських часів, Пречиста Діва, мешкаючи в домі святого Йоана, дуже часто відвідувала ті місця, які Христос Спаситель освятив своїм перебуванням, а найчастіше молилася на Єлеонській горі і біля гробу свого Сина, з якого Він у славі воскрес. Апостоли і вірні ставилися до Пречистої Діви з якнайглибшою пошаною; повертаючись до Єрусалиму зі своїх подорожей, вони спішили до Неї, бо ж, після Христа Спасителя, Вона була для них найсвятіша. Її молитви скріплювали їх до нових подвигів, давали їм силу, наповнювали жаром їхні серця і розпалювали найбільшу любов

до Того, який там, у небі, приготував їм місця біля себе. Коли вони думали про хвилину смерти Матері Божої, то просили Бога, щоб дав їм бути разом з нею. І справді, за молитвами Пречистої, Бог чудесним способом зібрав їх усіх у хвилину Її успення, окрім св. апостола Томи, який тоді далеко, аж в Індії, проповідував слово святого Євангелія. Ангел Гавриїл за три дні благовістив Пречистій хвилину Її успення. Зібралися всі апостоли та багато вірних, оточивши убоге ложе вмираючої. А Її лице сяло надзвичайним блиском святости, бо ось над нею сам Син Її Христос Спаситель підносився з усіма ангелами, хори небесні співали «Радуйся, благодатна», а Її молитва, остання на землі, огорнула цілий світ. Тут, у світі, Вона ще раз духом пригорнула всіх своїх дітей і ще раз доручила їх своєму Синові. Він віддав весь світ під опіку Її материнства, а Вона прийняла всіх – і добрих, і злих. І ось тепер, коли рука Сина підносить Її на престол вічної слави, Вона духом прирікає, що не залишить нас сиротами, що не перестане бути нам Матір'ю, що там, у небі, де царюватиме над ангелами і святими, не забуде бідних, слабких і грішних, але все-таки милих Її дітей цієї землі. Пречиста Діва померла. Зі співами псалмів Її тіло загорнули в плащаницю і поховали в гробі під Єлеонською горою, поблизу того місця, де Спаситель перед страстями вмивався кривавим потом. На третій день прибув апостол Тома. Разом з усіма апостолами він пішов до гробу Пречистої Діви. Та знайшли гріб порожнім, залишилася лиш плащаниця та пелени, в які було загорнуто тіло. Тоді всі повірили, що Христос воскрес до життя тіло Богородиці і переніс до неба. Ця віра пережила віки, живою вона є і нині. «Пречиста Діва не повернулася на землю, а перебуває в небесних оселях; бо як могло розкластися те тіло, яке носило в собі життя вічне?» – каже святий Йоан Дамаскин. І, здається, нічого не змінилося. Лишень там, у небі, Ісусе Христе, «праворуч Тебе стоїть Цариця в золоті офірських» (Пс. 45(44), 10). «І знамення велике видно було на небі – жінка, одягнена в сонце, і місяць під стопами її, а на голові її вінець із дванадцяти зірок» (Од. 12, 1). І ангели, успення Пречистої бачивши, здивувались, як Діва восходить із землі на небо, і питають всі лики небесні: «Хто то здійсмається в пустині, неначе стовпи диму, в кіптяві мірри й кадила, всіх пахоців купецьких» (П.п. 3, 6). Якщо око не бачило, вухо не чуло, розум наш пойняти не може, що Бог приготував у небі для тих, що люблять Його, то хто зрозуміє нагороду, якою Спаситель вінчав свою матір? Сила Її понад усі сили і влада Її понад усю владу, а понад владу і силу є Її любов до нас. У свято Успення Пресвятої Богородиці і Діви Марії думкою своєю линемо туди, до Єрусалиму, коли апостоли ховали тіло Пречистої. І жаль обіймає серце, що нема вже серед нас на землі тієї, яка стояла під хрестом, і до гробу клала свого Сина і сім мечів у серці мала. Та коли піднесемося думкою до неба, коли пригадаємо, що Вона і там для нас є найліпшою Матір'ю, що вона є нашим упованням і покровом, то вже не похоронний настрій, а почуття найглибшої любови до неї палає в наших серцях, і велемовно співаємо: «Хваліте Ім'я Господнє, хваліте раби Господа», який на престол слави возніс Царицю неба і дав нам Матір, Заступницю та спасіння християнського роду. Грīb, де поховали Пречисту Діву, від давніх часів був у великому почитанні. Імператор Теодосій Великий звів тут величну церкву, та коли перси захопили Єрусалим, то спалили її. Пізніше, під час хрестових походів тут було зведено церкву, яка стоїть і нині. Понад землею видно лиш невеличку капличку, чотирикутної форми. З каплиці сходи ведуть до підземелля. На середині

сходів, навпроти одна одної, розташовані дві каплички. В одній стоїть престол святих Йоакима і Анни, в другій – престол святого Йосифа. Зійшовши сходами до самого низу, входимо до підземної церкви. Майже посередині церкви стоїть каплиця з гробом Пречистої Діви. Ось тут колись спочивало тіло Пречистої Діви.

І. Я. Луцук, "Життя святих, пам'ять яких Українська Греко-Католицька Церква кожного дня впродовж року поминає". Львів, Видавництво «Свічадо», 2013

КАТЕХИЗМ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ ПРО ТАЇНСТВО ПОКАЯННЯ.

.....ПРОДОВЖЕННЯ З ПОПЕРЕДНЬОГО ВІСНИКА.....

Визнання гріхів

1457 За Церковною заповіддю, «кожний вірний, що досягнув віку розсудливості, повинен сповідатися щонайменше раз на рік із тяжких гріхів, які має на сумлінні» (Кодекс канонічного права, кан. 989; Ігор. Тридентський Собор: DS 1683; 1708.). Той, хто свідомий учиненого смертельного гріха, не повинен приймати святого Причастя, не отримавши перед тим розрешення, навіть якщо має сильний жаль. (Пор. Тридентський Собор: DS 1647; 1661), хіба що є поважна причина причащатися, а нема можливості висповідатися (Пор. Кодекс канонічного права, кан. 916; Кодекс канонів Східних Церков, кан. 711.). Діти повинні приступати до таїнства Покаяння перед тим, як вперше прийматимуть святе Причастя (Пор. Кодекс канонічного права, кан. 914.)

1458 Сповідь зі щоденних провин (легких гріхів) не є обов'язковою необхідною, але Церква гаряче рекомендує її (Пор. Тридентський Собор: DS 1680; Кодекс канонічного права, кан. 988, § 2.). Регулярна сповідь із наших легких гріхів допомагає нам формувати наше сумління, боротися з нашими поганими нахилами, піддаватися зцілюючій силі Христа, йти вперед у житті Духа. Отримуючи частіше через це таїнство дар Божого милосердя, ми самі прагнемо бути такими милосердними, як Він (Пор. Лк. 6, 36.)

«Той, хто сповідається й осуджує свої гріхи, уже діє з Богом. Бог осуджує твої гріхи; якщо ти їх також осуджуєш, ти еднаєшся з Богом. Людина і грішник є, так би мовити, дві дійсності: коли говорять про людину, її створив Бог; коли говорять про грішника, людина сама створила його. (...) Зруйнуй зроблене тобою, щоб Бог врятував створене Ним (...). Коли починаєш гидувати тим, що ти вчинив, тоді починаються твої добрі діла, бо ти осуджуєш свої злі вчинки. Початок добрих діл - це визнання злих діл. Ти чиниш правду і приходиш до Світла» (Св. Августин, Трактат на Євангеліє від Івана, 12, 13.).

Спокутування

1459 Багато гріхів приносять шкоду ближньому. Треба зробити все можливе, щоб цю шкоду виправити (наприклад, віддати вкрадені речі, повернути добру славу того, на кого був зведений наклеп, винагородити кривди). Звичайна справедливість вимагає цього. Крім того, гріх ранить й ослаблює самого грішника, як і його зв'язок з Богом і з ближнім. Розрешення усуває гріх, але не усуває всього безладу, спричиненого гріхом (Пор. Тридентський Собор: DS 1712.). Грішник, звільнений від гріха, повинен ще цілковито відновити своє духовне здоров'я. Отже, він повинен зробити щось більше, щоб виправити свою провину: він повинен «відшкодувати» відповідним способом або «спокутувати» свої гріхи. Це «відшкодування» також

називається «покутою».

1460 Покута, яку накладає сповідник, повинна брати до уваги особистий стан того, хто кається, і повинна мати на меті його духовне добро. Наскільки це можливо, вона повинна відповідати тяжкості і природі вчинених гріхів. Нею може бути молитва, якась жертва, діла милосердя, служіння ближньому, а особливо— терпляче прийняття Хреста, який ми мусимо нести. Ці покути дозволяють нам уподібнитися до Христа, Який Один спокутував усі наші гріхи (Пор. Рим. 3, 25; 1 Ів. 2, 1-2.) раз і назавжди. Вони дозволяють нам стати співспадкоємцями Христа Воскреслого, «якщо ми страждаємо разом із Ним» (Рим. 8,17; Тридентський Собор: DS 1690.):

«Але наше відшкодування, яке сплачуємо за наші гріхи, можливе лише через Ісуса Христа; ми, самі від себе нічого не здатні зробити, з допомогою Того, «Хто укріплює» нас, можемо все (Флп. 4,13). Так, людина не має нічого, щоб славити себе, а вся наша «слава» - у Христі [...], у Якому ми чинимо відшкодування, «чинячи плоди, достойні покаяння» (Лк. 3,8), які з Нього черпають свою силу, через Нього жертвуються Отцеві і завдяки Йому приймаються Отцем». (Тридентський Собор: DS 1691). **далі буде....**

Притчу про Немилосердного боржника».

о. Павло Райчинец, ЧСВВ

Ця притча, за словами Ісуса, зображає нам Царство Небесне. Воно, – як говориться в Євангелії, – «схоже на царя, що хотів звести рахунки з слугами своїми».

Як ми могли зрозуміти, Цар – це Господь Бог, а слуги його – це всі ми – люди. І у нас завжди є перед Богом незліченні заборгування, які ми ніколи не будемо в змоззі виплатити. Але Бог не ставиться до нас, як до боржників. Він ніколи нас не трактує, як заборгованих перед Ним. У Бога ніколи борг не переважає над людиною. Хоч би ми й заборгували Йому більше, ніж вартує наше життя і життя наших близьких, Він ніколи не кине нас за це до в'язниці.

Лише за однієї-єдиної умови... Якщо в нас є бодай щось, над чим Господь міг би змилосердитися. Якщо в нас самих є бодай крихта милосердя. Якщо ми хоч трохи подібні на свого Творця у милосерді і добрі. Навіть, якщо Господь бачить, що ми не подаємо жодних надій, як той немилосердний слуга, Він все одно милосердиться над нами.

Коли ми стоїмо перед Богом зі своїми заборгуваннями, Він бачить не лише наші борги, але й наше серце. Так само Він бачив серце свого слуги у цій притчі, і бачив, що це серце безжалісне. Однак все одно подарував йому борг, не зважаючи на те, що той слуга заслужував на в'язницю і відібрання усього, що в нього є, навіть жінки і дітей. Тому що Бог бачить в нас не боржників, а своїх вільних дітей. Однак ми, дуже часто виявляємося не готовими до Божого добра і не гідними його. Слуга з євангельської притчі був не гідний, щоб Цар подарував йому борг. Слуга той був злий серцем і тому Боже добро він лише зіпсував. Ось тому, коли ми не отримуємо від Бога того, чого в Нього просимо, ми повинні задумуватись над тим, чи ми гідні цього добра. Чи ми відповідаємо тому, що просимо у Бога? Чи усвідомлюємо ціну того, що просимо у нашого Творця? Щоб отримати від Бога милосердя, потрібно насамперед самому бути милосердним. **.....далі буде.....**